

“मीठे बच्चे— बेहद बाबासँग बफादार रह्यौ भने पूरा शक्ति मिलेछ, मायामाथि जित हुँदै जानेछ ।”

प्रश्नः— बाबाको पासमा मुख्य अथोरिटी कुनचाहिँ छ ? त्यसको निशानी के हो ?

उत्तरः— बाबाको पासमा मुख्य छ ज्ञानको अथोरिटी । ज्ञानसागर हुनुहुन्छ त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई पढाइ पढाउनुहुन्छ । आफूसमान नलेजफुल बनाउनुहुन्छ । तिम्रो पासमा पढाइको लक्ष्य-उद्देश्य छ । पढाइद्वारा नै तिमी उच्च पद प्राप्त गछौं ।

गीतः— बदल जाए दुनियाँ.....

ओम् शान्ति । भक्तले भगवान्‌को महिमा गर्दैन् । अब तिमी त भक्त होइनौ । तिमी त उहाँ भगवान्‌को बच्चा बनेका छौं । ती पनि बफादार बच्चा चाहिन्छन् । हर कुरामा बफादार रहनु छ । स्त्रीको पतिभन्दा अरू अथवा पतिको स्त्रीभन्दा अरूतर्फ दृष्टि गयो भने त्यसलाई पनि अवज्ञा (बेवफा) भनिन्छ । अब यहाँ पनि बेहदको बाबा हुनुहुन्छ । उहाँसँग बेबफादार र बफादार दुवै हुन्छन् । बफादार बनेर पेरि बेबफादार बन्छन् । बाबा त हुनुहुन्छ सबैभन्दा उच्च अथोरिटी । सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ नि । त्यसैले उहाँका बच्चाहरू पनि यस्तै हुनुपर्छ । बाबामा तागत छ, बच्चाहरूलाई रावणमाथि विजय पाउने युक्ति बताउनुहुन्छ— यसैले उहाँलाई भनिन्छ पनि सर्वशक्तिमान् । तिमी पनि शक्ति सेना हौं नि । तिमी आफूलाई पनि सर्वशक्तिमान् भन्छौं । बाबामा जो शक्ति छ, त्यो हामीलाई दिनुहुन्छ, बताउनुहुन्छ— तिमी माया रावणमारीथ जित कसरी पाउन सक्छौं, त्यसैले तिमीलाई पनि शक्तिमान् बन्नु छ । बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका अथोरिटि । नलेजफुल हुनुहुन्छ नि । जसरी उनीहरू अथोरिटि छन्, शास्त्रहरूका, भक्तिमार्गका, यस्तै अब तिमी अलमाइटी अथोरिटि नलेजफुल बन्छौं । तिमीलाई पनि ज्ञान मिल्छ । यो पाठशाला हो । यसमा जो ज्ञान तिमी पढ्छौं, यसबाट उच्च पद पाउन सक्छौं । यो एउटै पाठशाला हो । तिमीलाई त यहाँ पढ्नु छ अरू कुनै प्रार्थना आदि गर्नु छैन । तिमीलाई पढाइबाट वर्सा मिल्छ, लक्ष्य-उद्देश्य छ । तिमी बच्चाहरू जान्दछौं— बाबा नलेजफुल हुनुहुन्छ, उहाँको पढाइ बिलकुल फरक छ । ज्ञानका सागर बाबा हुनुहुन्छ भने उहाँले नै जान्नुहुन्छ । उहाँले नै हामीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान दिनुहुन्छ । अरू कसैले दिन सकैन । बाबा सम्मुख आएर ज्ञान दिएर फेरि जानुहुन्छ । यस पढाइको प्रारब्ध के मिल्छ, त्यो पनि तिमी जान्दछौं । बाँकी जति पनि सत्सँग आदि छन् वा गुरु-गोसाई छन् ती सबै हुन् भक्तिमार्गका । अहिले तिमीलाई ज्ञान मिलिरहेको छ । यो पनि जान्दछौं— उनीहरूमा पनि कोही यहाँका छन् भने निस्किएर आउनेछन् । तिमी बच्चाहरूका लागि सेवाका भिन्न-भिन्न युक्तिहरू निकाल्नु छ । आफ्नो अनुभव सुनाएर अनेकौंको भाग्य बनाउनु छ । तिमी सेवाधारी बच्चाहरूको अवस्था बडो निर्भय, अडोल र योगयुक्त चाहिन्छ । योगमा रहेर सेवा गन्यौ भने सफलता मिल्न सक्छ ।

२०७२ वैशाख १२ शनिवार २५-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले आफूलाई पूरा सम्हाल्नु छ । कहिल्यै आवेश आदि नआओस्, योगयुक्त पक्का चाहिन्छ । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- वास्तवमा तिमी सबै वानप्रस्थी है, वाणीभन्दा पर अवस्थावाला । वानप्रस्थी अर्थात् वाणीभन्दा पर घरलाई र बाबालाई याद गर्ने । यस सिवाय अरु कुनै इच्छा छैन । हामीलाई राम्रो कपडा चाहियो, यी सबै हुन् फोहोरी (छी-छी) इच्छाहरू । देह अभिमानीले सेवा गर्न सक्दैन । देही-अभिमानी बन्नुपर्छ । भगवान्‌का बच्चालाई त शक्ति चाहिन्छ । त्यो हो योगको । बाबा त सबै बच्चाहरूलाई जान्न सक्नुहुन्छ नि । बाबा भट्ट बताइदिनुहुन्छ, यो-यो कमी निकाल । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- शिवको मन्दिरमा जाऊ, वहाँ तिमीलाई धेरै मिल्नेछन् । धेरै छन् जो काशीमा गएर बास गर्दैन् । सम्भन्धन्-काशीनाथले हाम्रो कल्याण गर्नुहुन्छ । वहाँ तिमीलाई धेरै ग्राहक मिल्नेछन्, तर यसमा बडो होशियार बुद्धि चाहिन्छ । गंगा स्नान गर्नेलाई पनि गएर सम्भाउन सक्छौ । मन्दिरमा पनि गएर सम्भाऊ । गुप्त भेषमा जान सक्छौ, हनुमान् जस्तै । हौ त वास्तवमा तिमी नै । जुत्तामा बस्ने कुरा होइन । यसमा बडो बुझेको हुनुपर्छ । बाबाले सम्भाउनुभएको छ- अहिले कोही पनि कर्मातीत बनेका छैनन् । केही न केही कमीहरू अवश्य छन् ।

तिमी बच्चाहरूलाई यो नशा चाहिन्छ- यो एउटै पसल (हट्टी) हो, जहाँ सबैलाई आउनु छ । एक दिन यी सन्न्यासी आदि सबै आउनेछन् । एउटै हट्टी छ भने कहाँ जाऊन् । जो धेरै भड्किएका छन्, उनीहरूलाई नै मार्ग मिल्नेछ । र सम्भन्धन्- यो एउटै हट्टी हो । सबैका सद्गति दाता एकै बाबा हुनुहुन्छ नि । यस्तो जब नशा चढ्छ तब कुरा हुन्छ । बाबालाई यही इच्छा छ नि- म आएको छु पतितलाई पावन बनाएर शान्तिधाम-सुखधामको वर्सा दिन । तिम्रो पनि यही धन्धा हो । सबैको कल्याण गर्नु छ । यो हो पुरानो दुनियाँ । यिनको आयु कति छ ? थोरै समयमा बुझ्नेछन्, यो पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु छ । सबै आत्माहरूलाई यो बुद्धिमा आउनेछ, नयाँ दुनियाँको स्थापना होस् तब त पुरानो दुनियाँको विनाश हुनेछ । पछि गएर फेरि भन्नेछन् वास्तवमा भगवान् यहाँ हुनुहुन्छ । रचयिता बाबालाई नै भुलेका छन् । त्रिमूर्तिमा शिवको चित्र उडाइदिएका छन्, त्यसैले कुनै कामको रहेन । रचयिता त उहाँ हुनुहुन्छ नि । शिवको चित्र आएपछि स्पष्ट हुन्छ- ब्रह्माद्वारा स्थापना । प्रजापिता ब्रह्मा छन् भने अवश्य बी.के. पनि हुनुपर्छ । ब्राह्मण कुल सबैभन्दा उच्च हुन्छ । ब्रह्माका सन्तान हुन् । ब्राह्मणहरूलाई कसरी रचिन्छ, यो पनि कसैले जान्दैनन् । बाबा नै आएर तिमीलाई शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउनुहुन्छ । यी बडो पेचिला कुरा छन् । बाबाले जब सम्मुख आएर सम्भाउनुहुन्छ तब बुझ्दछौ । जो देवता थिए उनीहरू शूद्र बनेका छन् । अब उनीहरूलाई कसरी खोज्ने, त्यसको लागि युक्तिहरू निकाल्नु छ, जसद्वारा बुझून् यी बी.के.को महान् कार्य छ । कति पर्चा आदि बाँड्छन् । बाबाले हवाइजहाज (एरोप्लेन)बाट पर्चा गिराउनको लागि पनि सम्भाउनुभएको छ । कम से कम अखबार जत्रो एउटा कागज होस्, त्यसमा मुख्य प्वाइन्ट, सी.डी. आदि पनि आउन सक्छ । मुख्य हो अंग्रेजी र हिन्दी भाषा । त्यसैले बच्चाहरूलाई सारा दिन विचार चल्नुपर्छ- सेवालाई कसरी बढाउने ? यो पनि जान्दछन्- ड्रामा अनुसार पुरुषार्थ भइरहन्छ । बुझ्नेछ- यसले सेवा

२०७२ वैशाख १२ शनिवार २५-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन राम्रो गर्छ, यसको पद पनि उच्च हुनुपर्छ। हरेक कलाकार (एक्टर) को आफ्नो पार्ट छ, यो पनि लाइन अवश्य लेख्नु छ। बाबा पनि यस ड्रामामा निराकारी दुनियाँबाट आएर साकारी शरीरको आधार लिएर पार्ट बजाउनुहुन्छ। अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ, कस कसले कति पार्ट बजाउँछन्? त्यसैले यो लाइन पनि मुख्य छ। सिद्ध गरेर बताउनु छ, यो सृष्टि चक्रलाई जान्नाले मनुष्य स्वदर्शन चक्रधारी बनेर चक्रवर्ती राजा विश्वको मालिक बन्न सक्छन्। तिम्रो पासमा त सारा ज्ञान छ नि। बाबाको पासमा त ज्ञान छ, नै गीताको, जसद्वारा मनुष्य नरबाट नारायण बन्छन्। पूरै ज्ञान बुद्धिमा आयो भने त पूरै बादशाही चाहिन्छ। त्यसैले बच्चाहरूलाई यस्तो यस्तो विचार गरेर बाबाको सेवामा लाग्नुपर्छ।

जयपुरमा पनि यो रुहानी म्युजियम स्थायी रहनेछ। लेखिएको छ— यसलाई बुझ्नाले मनुष्य विश्वको मालिक बन्न सक्छ। जसले देखेछ, उसले एक अर्कालाई सुनाइरहन्छन्। बच्चाहरूलाई सदा सेवामा रहनु छ। मम्मा पनि सेवामा छिन्, उनलाई नियुक्त (मुकरर) गरिएको थियो। सरस्वती को हुन् भन्ने कुरा कुनै शास्त्रमा छैन। प्रजापिता ब्रह्माकी केवल एउटी छोरी होलिन् र? अनेक छोरीहरू अनेक नाम भएका होलान् नि। उनीहरू फेरि पनि एडाप्ट थिए। जस्तै तिमी हौ। एउटा प्रमुख (हेड) गयो भने फेरि अर्को चयन गरिन्छ। प्रधानमन्त्री (प्राइम मिनिस्टर) पनि अर्को स्थापना गर्छन्। सक्षम मानिन्छ, तब उनलाई मन पराउँछन् फेरि समय पूरा हुन्छ, अनि फेरि अर्को चुनुपर्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई यही आचरण पहिले सिकाउनुहुन्छ— तिमीले कसको सम्मान कसरी राख्ने! जो अनपढ हुन्छन् उनीहरूलाई सम्मान गर्न पनि आउँदैन। जो जति तीक्ष्ण छन् उनको सबैले सम्मान गर्नुपर्छ। ठूलाको सम्मान गरेपछि अरूले पनि सिक्छन्। अनपढ त बुद्ध हुन्छन्। बाबाले पनि अनपढहरूलाई आएर उठाउनुभएको छ। आजकल नारीलाई अधि राख्न्छन्। तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— हामी आत्माहरूको परमात्मासँग विवाह भएको छ। तिमी बडो खुशी हुन्छौ— हामी त गएर विष्णुपुरीको मालिक बन्नेछौ। कन्यालाई नदेखे पनि बुद्धियोग लाग्छ नि। यो पनि आत्माले जान्दछ— यो आत्मा र परमात्माको विवाह आश्चर्यजनक छ। एक बाबालाई नै याद गर्नु पर्छ। उनीहरूले त भन्छन्— गुरुलाई याद गर, फलानो मन्त्र याद गर। यहाँ त बाबा नै सबै कुरा हुनुहुन्छ। आएर यिनीद्वारा विवाह गराउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— म तिम्रो बाबा पनि हुँ मबाट वर्सा मिल्छ। कन्याको विवाह भयो भने फेरि भुल्दिनन्। तिमीले फेरि किन भुल्दछौ? कर्मातीत अवस्था पाउनमा समय लाग्छ। कर्मातीत अवस्था पाएर फर्केर त कोही जान सक्दैन। जब साजन पहिले जान्छन् त्यसपछि बरियाँत जान्छन्। शंकरको कुरा होइन, शिवको बरियाँत हो। एक हुनुहुन्छ साजन बाँकी सबै हुन् सजनीहरू। त्यसैले यो हो शिवबाबाको बरियाँत हो। नाम राखिदिएका छन् बच्चाहरूको। दृष्टान्त दिएर सम्भाइन्छ। बाबा आएर फूल समान बनाएर सबैलाई लिएर जानुहुन्छ। बच्चाहरू जो काम चितामा बसेर पतित बनेका छन् उनीहरूलाई ज्ञान चितामा बसाएर फूल समान बनाएर सबैलाई लिएर जानुहुन्छ। यो त पुरानो दुनियाँ हो नि। कल्प-कल्प बाबा आउनुहुन्छ। आएर हामी विकारी (छी-छी) लाई फूलसमान बनाएर

२०७२ वैशाख १२ शनिबार २५-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन लिएर जानुहुन्छ । रावणले विकारी (छी-छी) बनाउँछ र शिवबाबाले फूल समान बनाउनुहुन्छ । त्यसैले बाबाले धेरै युक्तिहरू सम्भाइरहनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) खाने पिउने फोहोरी (छी-छी) इच्छाहरूलाई छोडेर देही-अभिमानी बनेर सेवा गर्नु छ । यादद्वारा शक्ति लिएर निर्भय र अडोल अवस्था बनाउनु छ ।
- २) जो पढाइमा तीक्ष्ण, होशियार छन्, उनीहरूलाई सम्मान गर्नु छ । जो भड्किइरहेका छन्, उनीहरूलाई मार्ग बताउने युक्ति रच्नु छ । सबैको कल्याण गर्नु छ ।

वरदानः- श्रेष्ठ बेलाको आधारमा सर्व प्राप्तिको अधिकारको अनुभव गर्नेवाला पद्मापद्म भाग्यशाली भव

जो श्रेष्ठ बेलामा जन्म लिने भाग्यशाली बच्चाहरू हुन्, उनीहरू कल्प पहिलेको टचिङ्गको आधारमा जन्मने बित्तिकै आफ्नोपनको अनुभव गर्दैन् । उनीहरू जन्मने बित्तिकै सर्व सम्पत्तिको अधिकारी हुन्छन् । जसरी बीजमा सारा वृक्षको सार समाहित भएको हुन्छ त्यस्तै नम्बरवन बेलावाला आत्माहरू सर्व स्वरूपको प्राप्तिको खजानाको आउने बित्तिकै अनुभवी बन्दैन् । उनीहरूले कहिल्यै यस्तो भन्दैनन्-सुखको अनुभव हुन्छ, शान्तिको हुन्छ सुखको वा शक्तिको हुन्दैन । सर्व अनुभवहरूद्वारा सम्पन्न हुन्छन् ।

स्लोगनः- आफ्नो प्रसन्नताको छायाद्वारा शीतलताको अनुभव गराउनको लागि निर्मल र निर्मान बन ।